

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XIV. In quo secundus dicti Cantus Versus, elucidatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

lem exteriorem que hominis partem, qui tamen versus postmodum in secunda noctis huius parte, in spiritali sensu accipi debent.

Versus igitur sunt.

1. **V**T gustes totum, nolis in aliqua re gustam habere.
2. Vt peruenias ad sciendum totum, nihil in aliqua re scire velis.
3. Vt peruenias ad possidendum totum, nihil in re aliqua possidere velis.
4. Vt peruenias ad hoc vt sis totum, nihil in re aliqua esse velis.
5. Vt peruenias ad id quod non percipis gustu, transire debes per id, quod non percipis gustu.
6. Vt peruenias ad id quod nescis, transire debes per id quod nescis.
7. Vt peruenias ad id quod non possides, transire debes per id quod non possides.
8. Vt peruenias ad id quod non es, transire debes per id, quod non es.

Modus non impediendi totum.

1. **Q**uotiescunque in aliqua re sistis, seu te detines, definis projicere te in totum.
2. Nam vt venias a toto ad totum, debes te abnegare ex toto in totum.
3. Et quando peruenies ad habendum totum, debes illud habere, nihil volendo.
4. Nam si volueris habere aliquid in toto, non putum habes in D e o tuum thesaurum.

In ista nuditate, reperit spiritus quietem suam ac refocillationem: nihil enim

concupiscendo, nihil illum ad superiora impellit: & nihil ad inferiora deprimit: in centro enim humilitatis suae quiescit: statim autem ac aliquid exoptat, in hoc ipso defatigatur.

CAPVT XIV.

In quo secundus dicti Cantus Versus, elucidatur.

Amoribus anxijis inflammata.

Postquam primum Cantici huius versum, in quo de Nocte sensitiua agitur, explicuimus, & quidnam Nox hanc sensus sit, curq; nox appelletur aperuimus, modum quoq; ac ordinem, qui in eius Actiuo ingressu seruari debet docuimus; consequens nunc iuxta rectum ordinem est, vt de eius proprietatibus ac effectibus, qui sunt profus stupendi agamus, qui sequentibus versibus dicti Cantus continentur: quos strictim attingam, quemadmodum in libri Prooemio pollicitus sum, statimque ad secundi libri tractationem descendam, in qua de alia Noctis huius parte, quae est spiritalis, agitur.

Ait itaq; Anima, se anxietatibus amoris inflammata pertransisse, ac per hanc Obscuram Noctem Sensus, ad dilectionem exiuisse. Ad vniuersos siquidem Appetitus superandos, gustusq; ac sapores rerum omnium, quarum amoribus solet voluntas vrgeri ad illis fruendū, abnegandos, requirebatur maior alius ardor alterius melioris amoris, qui non est alius quam Amor sui sponsi: vt sic vniuersas delicias suas ac robur in ipso collocando, fortitudinem adipisci possit ac constantiam, ad vniuersos alios amores facile respuendos & abnegandos. Nec

D z solum;

Effectum noctis sensitiua mirabilem.

Ad superandos Appetitus rerum omnium requiritur maior ardor alterius melioris amoris.

B.
Iuannis
a Cruce

Opera
mystica

NVI
129

solummodo ad superandum Appetitū sensitiuorum impetum, satis erat sponsi sui amor: sed necesse erat eò inflammari, idque anxie. Quia solet reuera accidere, vt sensitiua hominis pars, tam vehementi Appetitus impulsu moueatur, & ad obiecta sensibus subiecta attrahatur, vt nisi spiritalis pars alijs maioribus spiritaliū rerum ardoribus æstuet, nullo possit modo saporem seu gustum materialem seu sensibilem superare, vel noctem hanc sensus intrare, nec tantum habeat animi, vt in obscuro remaneat, priuando se Appetitū rerum omnium.

Quales autem sint huiusmodi amoris anxietates, quorūque earum modi, quas Animæ in initijs huius Vnionis viæ patiuntur, quasque diligentias & adinventiones adhibent, ad domo suā; quæ propria est voluntas, egrediendum, ac in noctem mortificationis priorum sensuum ingrediendum, & quā faciles, imo & dulces hæc anxietates sponsi, faciant illis apparere tribulationes, periculaque noctis huius; non est huius loci discutere, sed nec verbis exprimi possunt. Potius enim hæc interius gustanda sunt, & ruminanda, quam scripto exprimenda. Quare ad explicandos reliquos versus, sequenti Capite progrediemur.

CAPVT XV.

In quo reliqui versus dicti Cantus explanantur.

*O sortem fortunatam.
Exiui, nec fui obseruata,
Cum esset iam domus mea tranquillata.*

VTitur Metaphora miseri seruitutis status, à quo qui seipsum eripit, magis id felicitàti asseribit; præsertim si nemo è carceris custodibus illum à fuga præpediat. Nam Anima post Originale peccatum, verè est velut captiua, in hoc mortali corpore passionibus, Appetitibusque naturalibus subdita. A quorū stricta obsidione, & seruitute exiuisse, æstimat illa *Sortem fortunatam* & adhuc absque eo, quod *Euerit obseruata*: hoc est, absque eo, quod ab aliquo illorum præpediretur aut detineretur. Nam ad rem hanc perficiendam, profuit illi *nocte obscura exiuisse*, hoc est, per omnium gustuum seu delectationum priuationem, & omnium Appetituum mortificationem, sicuti diximus. Hoc verò fuit: *Cum esset iam domus eius tranquillata*, cum videlicet sensitiua pars, quæ est omnium Appetituum domicilium, iam ob omnium eorum debellationem, & velut ob dormitionem, sit tranquillata. Antequam enim Appetitus, mediante sensitiuæ partis mortificatione sopiantur, ipsaque sensitiua pars sit iam in illis adeò mortificata, vt spiritui non amplius sit contraria; non peruenit Anima ad libertatem veram, per quam dilecti sui vnione fruatur.

Anima post Originale peccatum est velut captiua.

FINIS HVIVS PRIMÆ LIBRI

LIBER